

Kitabu cha Danieli - Nambari mia na sitini na mbili

Wakati wa Kinabii wa Roma: Kufunua Maono

Jeff Pippenger

2024-03-27

Roma inaanza maono, na Roma inafunuliwa katika "wakati" wake. Hii ni kauli ya Dada White ambapo anasema kile kinachopaswa kueleweka kama kilicho wazi:

"Ufunuo ni kitabu kilichotiwa muhuri, lakini pia ni kitabu kilichofunguliwa. Kinaandika matukio ya ajabu yatakayofanyika katika siku za mwisho za historia ya dunia hii. Mafundisho ya kitabu hiki ni dhahiri, si ya kifumbo wala yasiyoeleweka. Ndani yake mstari uleule wa unabii umechukuliwa tena kama ilivyo katika kitabu cha Danieli. Baadhi ya unabii Mungu ameurudia, hivyo kuonyesha kwamba unapaswa kupewa umuhimu. Bwana harudii mambo yasiyo na umuhimu mkubwa." Manuscript Releases, juzuu ya 9, uk. 8.

“Bwana harudii mambo yasiyo ya umuhimu mkubwa,” na “nyakati” zinazohusishwa na Rumi zinarudiwa tena na tena. Ni jambo “la umuhimu mkubwa” kuielewa “wakati” unaohusishwa na Rumi, kwa maana huo ndio unaoifunua Rumi kama mada inayoliimarisha ono. Mara saba, ile miaka elfu moja mia mbili na sitini ya utawala wa upapa inatajwa moja kwa moja katika Danieli na Ufunuo.

Naye atanena maneno makuu kinyume cha Aliye Juu, naye atawadhoofisha watakatifu wa Aliye Juu, naye atadhamiria kubadili nyakati na sheria; nao watatiwa mikononi mwake, hata wakati, na nyakati, na nusu ya wakati. Danieli 7:25.

Nikamsikia yule mtu aliyevikwa kitani, aliyekuwa juu ya maji ya mto; alipoinua mkono wake wa kuume na mkono wake wa kushoto kuelekea mbinguni, akaapa kwa yeye aishiye milele kwamba itakuwa kwa wakati, nyakati, na nusu; na atakapomaliza kuuvunja uweza wa watu watakatifu, ndipo mambo haya yote yatakapokamilika. Danieli 12:7.

Lakini ua wa nje wa hekalu uache, wala usiupime; kwa maana umepewa Mataifa; nao watakanyaga mji mtakatifu kwa miezi arobaini na miwili. Ufunuo 11:2.

Nami nitawapa mashahidi wangu wawili mamlaka, nao watatabiri siku elfu moja mia mbili na sitini, wakiwa wamevikwa nguo za magunia. Ufunuo 11:3.

Na yule mwanamke akakimbilia nyikani, ambako ana mahali palipoandaliwa na Mungu, ili wamlishe huko siku elfu moja mia mbili na sitini. Ufunuo 12:6.

Naye yule mwanamke akapewa mabawa mawili ya tai mkubwa, ili aruke kwenda nyikani, huko mahali pake, ambako anatunzwa kwa wakati, na nyakati, na nusu ya wakati, mbali na uso wa yule nyoka. Ufunuo 12:14.

Na akapewa kinywa kinena mambo makuu na makufuru; naye akapewa mamlaka ya kuendelea kwa muda wa miezi arobaini na miwili. Ufunuo 13:5.

Marejeo haya saba ya moja kwa moja yanaonyesha sifa bainifu tofauti za kinabii za Roma. Ndani ya vifungu hivyo ndiko Roma inafunuliwa. Dada White anaongeza kuwa vipindi hivi pia vinawakilishwa kama “miaka mitatu na nusu au siku 1260.” Huvikuti “miaka mitatu na nusu” wala “siku elfu mia mbili na sitini” katika Biblia. Dada White anatumia tu mahesabu ya marejeo hayo saba ipasavyo.

Katika sura ya 13 (mistari 1-10) anaelezwa mnyama mwingine, ‘aliye kama chui,’ ambaye joka alimpa ‘nguvu zake, na kiti chake cha enzi, na mamlaka kuu.’ Alama hii, kama Waprotestanti wengi walivyoamini, inawakilisha upapa, uliorithi nguvu na kiti cha enzi na mamlaka yaliyowahi kushikiliwa na Dola la Roma la kale. Kuhusu yule mnyama aliye kama chui imetangazwa: ‘Akapewa kinywa kilichonena maneno makuu na makufuru.... Naye akaufungua kinywa chake kwa kumkufuru Mungu, kukufuru jina lake, na maskani yake, na wale wakaa mbinguni. Naye akapewa kufanya vita na watakatifu, na kuwashinda; tena akapewa mamlaka juu ya makabila yote, na lugha, na mataifa.’ Unabii huu, ambao unakaribiana sana na maelezo ya pembe ndogo ya Danieli 7, bila shaka unaashiria upapa.

"Akapewa mamlaka ya kuendelea miezi arobaini na miwili.' Na, asema nabii, 'Nikaona moja ya vichwa vyake kana kwamba kimejeruhiwa hata kufa.' Tena: 'Ampelekae watu utumwani ataenda utumwani; auaye kwa upanga lazima auawe kwa upanga.' Miezi arobaini na miwili ni sawa na 'wakati, nyakati, na nusu wakati,' miaka mitatu na nusu, au siku 1260, za Danieli 7—kipindi ambacho mamlaka ya upapa ilipaswa kuwatesa watu wa Mungu. Kipindi hiki, kama ilivyotajwa katika sura zilizotangulia, kilianza na ukuu wa upapa mwaka 538 B.K., na kikamalizika mwaka 1798. Wakati huo papa alitekwa na jeshi la Ufaransa, mamlaka ya upapa ilipokea jeraha la mauti, na unabii ukatimizwa, 'Ampelekae watu utumwani ataenda utumwani.' Mapambano Makuu, 439."

Kwa mamlaka iliyovuviwa ya kuzingatia pia miaka mitatu na nusu kama “wakati” ambao “unafunua” Roma, marejeo mengine ya kibiblia kuhusu Roma yanaibuka.

Lakini nawaambia hakika, kulikuwa na wajane wengi katika Israeli siku za Eliya, wakati mbingu ilipofungwa kwa miaka mitatu na miezi sita, wakati njaa kubwa ilikuwepo katika nchi yote. Luka 4:25.

Miaka mitatu na nusu ya Eliya inaunganisha wakati huo na Yezebeli, ambaye ni ishara ya Roma ya Kipapa katika kanisa la Thiatira.

Lakini nina mambo machache dhidi yako, kwa kuwa unamruhusu yule mwanamke Yezebeli, anayejiita nabii mwanamke, afundishe na awapotoshe watumishi wangu watende uasherati, na kula vitu vilivyotolewa sadaka kwa sanamu. Nami nilimpa nafasi ya kutubu uasherati wake; lakini hakutubu. Ufunuo 2:20, 21.

"Muda" ulitolewa kwa kanisa la nne, linalowakilishwa na Yezebeli, pia ni "nafasi."

Eliya alikuwa mwanadamu mwenye tabia moja na sisi, naye akaomba kwa bidii kwamba mvua isinyeshe; nayo haikunyesha juu ya nchi kwa muda wa miaka mitatu na miezi sita. Yakobo 5:17.

Akitoa maoni kwamba miezi arobaini na miwili ni sawa na siku elfu moja mia mbili na sitini, Dada White anatambulisha kipindi hicho kama “siku zile,” ambazo Kristo alizirejelea.

Vipindi vilivyotajwa hapa—“miezi arobaini na miwili,” na “siku elfu moja mia mbili na sitini”—ni sawa; vyote vinawakilisha wakati ambao kanisa la Kristo lilipaswa kuteseka chini ya dhuluma ya Roma. Miaka 1260 ya ukuu wa kipapa ilianza mwaka wa B.K. 538, na hivyo ingekoma mwaka 1798. Wakati huo jeshi la Ufaransa liliingia Roma na kumfanya Papa kuwa mfungwa, naye akafa uhamishoni. Ingawa Papa mpya alichaguliwa muda mfupi baadaye, uongozi wa kipapa haujaweza tena kuhodhi mamlaka ile iliyokuwa nayo hapo awali.

Mateso ya kanisa hayakuendelea katika kipindi chote cha miaka 1260. Mungu, kwa rehema kwa watu wake, alipunguza muda wa jaribu lao kali. Katika kutabiri ‘dhiki kuu’ itakayolikumba kanisa, Mwokozi alisema: ‘Isipokuwa siku hizo zipunguzwe, hakuna mtu angeokolewa; lakini kwa ajili ya wateule siku hizo zitapunguzwa.’ Mathayo 24:22. Kupitia ushawishi wa Matengenezo, mateso hayo yalifikishwa mwisho kabla ya mwaka 1798. Pambano Kuu, 266.

Kristo na Dada White wanatambua kauli ya “siku zile” kuwa “wakati” unaoutambulisha Roma ya Kipapa. Danieli anapozungumza kuhusu mateso yaliyofuata kuwekwa kwa upapa kwenye kiti cha enzi cha dunia katika aya ya thelathini na moja ya sura ya kumi na moja, anaita wakati huo wa mateso “siku nyingi”.

Na majeshi yatasimama upande wake, nao watatianajisi mahali patakatifu pa ngome, nao wataondoa dhahibu ya kila siku, nao wataweka chukizo la uharibifu. Na wale wafanyao uovu kinyume cha agano atawapotosha kwa ubembelezi; bali watu wamjuao Mungu wao watakuwa hodari, nao watatenda mambo makuu. Nao wenye ufahamu miongoni mwa watu watafundisha wengi; hata hivyo, wataanguka kwa upanga, na kwa moto, kwa kutekwa, na kwa uporaji, siku nyingi. Danieli 11:31-33.

Roma inafunuliwa kwa uhusiano na wakati wa kinabii unaohusishwa nayo; ndiyo maana Paulo anasema kwamba mtu wa dhambi atafunuliwa “kwa wakati wake”. Ukweli kwamba Roma inaweka msingi wa maono, ambayo tusipoyajua tunaangamia, unabainisha kwa nini wakati huo wa kinabii unawakilishwa mara nyingi sana, na kwa njia nyingi, kwa maana Mungu “harudii mambo yasiyo na umuhimu mkubwa.” Katika mistari iliyotangulia, mwisho wa kipindi cha wakati pia umeonyeshwa.

Na wale wenye ufahamu miongoni mwa watu watafundisha wengi; lakini wataanguka kwa upanga, na kwa moto, kwa kutekwa mateka, na kwa uporaji, siku nyingi. Sasa watakapoanguka, watasaidiwa kwa msaada mdogo; lakini wengi wataambatana nao kwa kujipendekeza. Na baadhi ya wenye ufahamu miongoni mwao wataanguka, ili kuwajaribu, na kuwatakasa, na kuwafanya kuwa weupe, hata wakati wa mwisho; kwa kuwa bado ni kwa wakati uliowekwa. Danieli 11:33-35.

“Wakati wa mwisho” “bado ni kwa wakati uliowekwa.” Neno la Kiebrania “appointed” ni “moed,” na linamaanisha wakati uliowekwa au miadi. Umuhimu na uzito wa kinabii wa “wakati uliowekwa,” katika kitabu cha Danieli unatambulika kwa jinsi unavyotajwa mara kwa mara. Waadventista wa Laodikia wachache sana, iwapo wapo, hutambua kwamba mwaka 1989 ulikuwa “wakati wa mwisho,” na hivyo 1989 ulikuwa wakati uliowekwa. Ilikuwa miadi iliyowekwa na Mungu, wakati atakapofungua muhuri wa maarifa kwa ajili ya harakati ya mia moja na arobaini na nne elfu. Kwa sababu hii, kitabu cha Danieli hutoa ushahidi kwamba “wakati uliowekwa” unaashiria kuwasili kwa “wakati wa mwisho”. Katika Danieli sura ya nane, ishara hii ya kinabii imeelezwa.

Nikasikia sauti ya mtu kati ya kingo za Ulai, ikaita, ikasema, Gabrieli, umfanye mtu huyu aelewe maono. Basi akakaribia niliposimama: na alipofika, nikaogopa, nikaanguka kifudifudi: lakini akaniambia, Elewa, ee mwana wa mwanadamu: kwa maana maono hayo ni ya wakati wa mwisho. Na alipokuwa akisema nami, nilikuwa katika usingizi mzito, uso wangu ukiuelekea nchi: lakini akanigusa, akanisimamisha wima. Akasema, Tazama, nitakujulisha yatakayokuwako katika ule mwisho wa ghadhabu: kwa maana mwisho utakuwa wakati uliowekwa. Danieli 8:16-19.

Kama ilivyo katika sura ya kumi na moja, neno “mwisho,” katika “wakati wa mwisho” katika aya hizi ni neno tofauti la Kiebrania kuliko lile linalotafsiriwa kama “uliowekwa.” Wakati wa mwisho unawakilisha kipindi kinachianza katika wakati uliowekwa. “Wakati uliowekwa” (moed) ni miadi, na wakati wa mwisho (neno la Kiebrania “gets”) ni kipindi cha wakati, ambacho huanza katika wakati uliowekwa. Ni huo “wakati” unaoifichua Roma, na huo “wakati” ni muhimu sana kiasi kwamba mwisho wa kipindi hicho cha wakati, na kipindi kinachofuatia mwisho wa wakati huo, vinawakilishwa na mashahidi kadhaa. Katika aya ya ishirini na nne ya sura ya kumi na moja ya Danieli, Roma ya kipagani inatambuliwa kuwa inatawala ulimwengu kwa “wakati”.

“Wakati” wa mfano ni miaka mia tatu na sitini, kwa kuwa kuna siku mia tatu na sitini katika mwaka wa kibiblia. Roma ya kipagani ilitawala kwa “wakati,” na Roma ya kipapa ilitawala kwa “wakati, nyakati na nusu ya wakati.” Roma ya kisasa inatawala kwa “saa” ya mfano, au “miezi arobaini na miwili” ya mfano. Hakuna wakati wa kinabii baada ya 1844, hivyo “saa” na “miezi arobaini na miwili” ni kipindi kuanzia sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni hadi kufungwa kwa kipindi cha rehema cha wanadamu. Lakini Roma ya kipagani ilitawala kwa mamlaka ya juu kabisa kuanzia Vita vya Actium mwaka 31 KK, hadi Konstantino alipoahamishia mji mkuu wa himaya Konstantinopoli mwaka 330. Tunajua kwamba mistari ifuatayo inazungumzia Roma ya kipagani, kwa kuwa Kristo anaonyeshwa kama “mkuu wa agano” ambaye “atavunjika” aliposulubiwa. Nguvu iliyokuwa ikitawala wakati huo ilikuwa Roma ya kipagani, kwa hiyo mistari tutakayoitazama sasa inaitambulisha Roma ya kipagani.

Na katika mahali pake atasimama mtu wa kudharauliwa, ambaye hawatampa heshima ya ufalme; lakini atakuja kwa amani, naye ataupata ufalme kwa kujipendekeza. Na kwa jeshi kama mafuriko watafagiliwa mbali kutoka mbele yake, na kuvunjika; naam, hata mkuu wa agano. Na baada ya kufanywa agano pamoja naye atatenda kwa hila; maana atainuka, naye atatiwa nguvu pamoja na watu wachache. Ataingia kwa amani hata katika sehemu zilizo

manono za mkoa; naye atafanya yale ambayo baba zake hawakuyafanya, wala babu zake; atawagawanyia nyara, uporaji, na mali; naam, atapanga hila zake juu ya ngome imara, hata kwa muda. Danieli 11:21-24.

Neno "against" katika sehemu ya mwisho ya aya hizo kwa kweli linamaanisha "from," na aya hiyo inasema kwamba Roma ya kipagani itatawala (kutabiri hila zake) "from" ngome yake (Jiji la Roma) kwa miaka mia tatu na sitini.

AYA 24. Ataingia kwa amani hata mahali palipo nono zaidi pa mkoa: naye atafanya lile ambalo baba zake hawakulifanya, wala mababu zake; atagawanya miongoni mwao mawindo, na nyara, na mali: naam, naye atafanya mashauri yake juu ya ngome, kwa muda.

Njia ya kawaida ambayo mataifa, kabla ya siku za Roma, yalitumia kupata majimbo ya thamani na ardhi tajiri ilikuwa kupitia vita na uvamizi. Roma sasa ilifanya jambo ambalo halikuwa limefanywa na baba zao wala babu zao; yaani, kupokea umiliki wa maeneo hayo kwa njia za amani. Desturi ambayo hapo awali haikuwahi kusikika sasa ilianzishwa, ya wafalme kuwaachia Waroma falme zao kwa wasia. Roma ilipata umiliki wa majimbo makubwa kwa njia hii.

Na wale ambao hivyo waliingia chini ya utawala wa Roma walinufaika si haba kutokana na hilo. Walitendewa kwa wema na kwa upole. Ilikuwa kana kwamba mawindo na nyara ziligawiwa miongoni mwao. Walilindwa dhidi ya maadui wao, na walipumzika kwa amani na usalama chini ya ulinzi wa mamlaka ya Kirumi.

Kuhusu sehemu ya mwisho ya aya hii, Askofu Newton anatoa wazo la kubuni mipango kutoka katika ngome, badala ya dhidi ya ngome hizo. Hivi ndivyo Warumi walivyofanya kutoka katika ngome imara ya mji wao wenye vilima saba. 'Hata kwa muda;' bila shaka muda wa kinabii, miaka 360. Miaka hii inapaswa kuhesabiwa kuanzia wapi? Huenda kuanzia tukio linaloangaziwa katika aya inayofuata.

'AYA 25. Naye ataamsha nguvu zake na ujasiri wake dhidi ya mfalme wa kusini pamoja na jeshi kubwa; na mfalme wa kusini atachochea kwenda vitani akiwa na jeshi kubwa sana lenye nguvu; lakini hatasimama; kwa maana watabuni hila dhidi yake.'

“Kwa aya ya 23 na 24 tunaletwa hadi upande huu wa muungano kati ya Wayahudi na Warumi, mwaka 161 KK, hadi wakati ule ambapo Roma ilikuwa imepata utawala wa ulimwengu wote. Aya iliyoko mbele yetu sasa inaleta katika mtazamo kampeni yenye nguvu dhidi ya mfalme wa kusini, Misri, na kutokea kwa vita mashuhuri kati ya majeshi makubwa na yenye nguvu. Je, matukio kama haya yalitukia katika historia ya Roma yapata wakati huu?—Ndiyo, yalitukia. Vita hivyo vilikuwa vita kati ya Misri na Roma; na pambano hilo lilikuwa pambano la Actium. Hebu tuyatazame kwa ufupi mazingira yaliyoongoza kwenye mapambano hayo.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271–273.

Katika aya zifuatazo, Danieli anarejea tena kwenye wakati uliowekwa na ule mwisho.

Naye atachochea nguvu zake na ujasiri wake kumpinga mfalme wa kusini pamoja na jeshi kubwa; na mfalme wa kusini atachochea kwenda vitani pamoja na jeshi kubwa mno lenye

nguvu; lakini hatasimama; kwa kuwa watabuni hila dhidi yake. Naam, wale wanaokula sehemu ya chakula chake watamwangamiza, na jeshi lake litasambaratika; na wengi wataanguka wakiuawa. Na mioyo ya wafalme hawa wawili itakuwa ya kutenda uovu, nao watasema uongo mezani pamoja; lakini haitafanikiwa; kwa maana mwisho bado utakuwa wakati uliowekwa. Kisha atarudi katika nchi yake akiwa na utajiri mwingi; na moyo wake utakuwa kinyume na agano takatifu; naye atafanya mambo ya ajabu, kisha atarudi katika nchi yake. Wakati uliowekwa atarudi, na kuja kuelekea kusini; lakini haitakuwa kama ya kwanza, wala kama ya mwisho. Danieli 11:25-29.

Katika sura ya nane, Gabrieli alibainisha kwamba “chazon,” maono ya miaka elfu mbili mia tano na ishirini, yangekamilika wakati uliowekwa, na ndipo kipindi kinachowakilishwa na “wakati wa mwisho” kingeanza. Katika kifungu hiki, wakati uliowekwa ni mwisho wa miaka mia tatu na sitini ambayo Roma ya kipagani ingetawala dunia kwa enzi kuu. Katika kifungu hiki hakuna “wakati wa mwisho,” kwa maana hapakuwa na chochote kilichotiwa muhuri ambacho kingepaswa kufunguliwa mwishoni mwa kipindi hicho cha historia.

Katika Danieli sura ya nane, maono ya “mwisho wa ghadhabu” ile, ambayo ilikuwa miaka elfu mbili mia tano na ishirini iliyoishia wakati uleule na ile miaka elfu mbili mia tatu, yalitiwa muhuri hata “wakati wa mwisho”; kwa maana katika mwaka wa 1844, ambao ulikuwa wakati uliowekwa wa maono yote mawili, nuru ya malaika wa tatu ilifunuliwa. Katika Danieli kumi na moja, aya ya thelathini hadi thelathini na sita, mwishoni mwa “ghadhabu ya kwanza” katika mwaka wa 1798, palipaswa kuwepo kipindi kilichowakilishwa kuwa ni “wakati wa mwisho,” wakati ambapo nuru ya malaika wa kwanza ilifunuliwa. Kwa hiyo, unabii wa wakati wa Rumi ya kipagani haukuwa na wakati wa mwisho, bali wakati uliowekwa tu, ukitambulisha ni lini ile miaka mia tatu na sitini ilipomalizika; lakini wakati uliowekwa mwaka wa 1798, na wakati uliowekwa mwaka wa 1844, vyote viwili vilifunua ujumbe ambao ulipaswa kueleweka katika kipindi kilichowakilishwa kuwa ni “wakati wa mwisho”.

Roma inafunuliwa kama inavyowakilishwa kinabii ndani ya wakati wake wa kinabii. "Wakati, nyakati na nusu ya wakati", "miezi arobaini na miwili", "siku elfu moja mia mbili na sitini", na "miaka mitatu na nusu" ni baadhi ya ishara mbalimbali zinazowakilisha kipindi ambacho upapa ulitawala wakati wa Enzi za Giza. Kipindi kinachounganisha harakati ya Wamileraiti na harakati ya wale elfu mia arobaini na nne ni miaka mia moja ishirini na sita. Mia moja ishirini na sita pia ni ishara ya siku elfu moja mia mbili na sitini, kwa kuwa ni zaka, yaani sehemu ya kumi ya kiasi hicho. Miaka mia moja ishirini na sita kuanzia uasi wa 1863 hadi wakati uliowekwa mwaka 1989, inautambulisha mwaka 1989 kuwa miadi ya Mungu na watu wake wa siku za mwisho.

Tutaendelea na utafiti huu katika makala ijayo.

Tuyachunguzeje Maandiko? Je, tupigilie vingi vya mafundisho yetu kimoja baada ya kingine, kisha tujitahidi kufanya Maandiko yote yalingane na maoni yetu tuliyo yaweka, au tuchukue mawazo na mitazamo yetu tukayapeleka kwa Maandiko, na kupima nadharia zetu kila upande kwa kipimo cha Maandiko ya kweli? Wengi wanaosoma, na hata wanaofundisha Biblia, hawaelewi ile kweli ya thamani wanayofundisha au kuisoma. Watu hukumbatia makosa, ilhali kweli imebainishwa waziwazi, na kama wangeleta mafundisho yao kwa neno la

Mungu, wala wasilisome neno la Mungu kwa mwanga wa mafundisho yao ili kuthibitisha mawazo yao kuwa sahihi, wasingetembea katika giza na upofu, wala kukumbatia kosa. Wengi huwapa maneno ya Maandiko maana inayoendana na maoni yao wenyewe, na hujipotisha wenyewe na kuwadanganya wengine kwa tafsiri zao potofu za neno la Mungu. Tunapoanza kusoma neno la Mungu, tunapaswa kufanya hivyo kwa mioyo myenyekevu. Kila ubinafsi, na tamaa ya kuwa wa kipekee, viwekwe kando. Maoni yaliyothaminiwa kwa muda mrefu hayapaswi kuchukuliwa kuwa yasiyoweza kukosea. Kukosa utayari kwa Wayahudi kuacha mapokeo yao yaliyokuwa yamekita mizizi kulisababisha maangamizi yao. Walikuwa wameazimia kutoona dosari yoyote katika maoni yao au katika ufafanuzi wao wa Maandiko; lakini haidhuru muda gani watu wamekuwa na maoni fulani; kama hayajaungwa mkono kwa wazi na neno lililoandikwa, yanapaswa kutupiliwa mbali.

Wale wanaotamani ukweli kwa dhati hawatasita kuweka wazi misimamo yao ili ichunguzwe na kukosolewa, wala hawatakereka iwapo maoni na mawazo yao yatapingwa. Huu ndio ulikuwa roho iliyothaminiwa miongoni mwetu miaka arobaini iliyopita. Tulikuwa tukikusanyika tukiwa na mzigo rohoni, tukiomba tuwe wamoja katika imani na mafundisho; kwa maana tulijua kwamba Kristo hagawanyiki. Hoja moja kwa wakati mmoja ilikuwa ikifanywa mada ya uchunguzi. Hali ya uzito na taadhima ilitawala mabaraza haya ya uchunguzi. Maandiko Matakatifu yalifunguliwa kwa kicho kikuu. Mara nyingi tulifunga, ili tuandaliwe vyema zaidi kuuelewa ukweli. Baada ya maombi ya bidii, ikiwa hoja yoyote haikueleweka, ilijadiliwa, na kila mmoja alitoa maoni yake kwa uhuru; kisha tulipiga magoti tena katika maombi, na dua za dhati zikapaa mbinguni kwamba Mungu atusaidie tuone sawa kwa sawa, ili tuwe wamoja, kama Kristo na Baba walivyo mmoja. Machozi mengi yalimwagika. Ikiwa ndugu mmoja angemkemea mwingine kwa upungufu wa uelewa kwa kutokuelewa kifungu kama alivyokielewa yeye, yule aliyekemewa baadaye angemshika ndugu yake mkono, na kusema, 'Tusimhuzunishe Roho Mtakatifu wa Mungu. Yesu yuko pamoja nasi; tuwe na roho ya unyenyekevu na inayoweza kufundishwa;' naye yule ndugu aliyekuwa amehutubiwa angesema, 'Nisamehe, ndugu, nimekutendea isivyo haki.' Kisha tulipiga magoti tena katika kipindi kingine cha maombi. Tulumia saa nyingi kwa njia hii. Kwa kawaida hatukusoma pamoja zaidi ya saa nne kwa wakati mmoja, lakini wakati mwingine usiku mzima ulitumiwa katika uchunguzi wa makini wa Maandiko, ili tuuelewe ukweli wa wakati wetu. Wakati fulani Roho wa Mungu alinjilia, na sehemu zilizo ngumu zilifanywa wazi kupitia njia aliyoweka Mungu, na ndipo kulikuwa na maelewano kamilifu. Sote tulikuwa na nia moja na Roho mmoja.

Tulihangaika kwa bidii kubwa kuhakikisha kwamba Maandiko hayangepotoshwa ili yakidhi maoni ya mtu yeyote. Tulijaribu kufanya tofauti zetu ziwe ndogo iwezekanavyo kwa kutozingatia sana hoja za umuhimu mdogo, ambazo kulikuwa na maoni yanayotofautiana juu yake. Lakini mzigo wa kila nafsi ulikuwa kuleta hali miongoni mwa ndugu ambayo ingejibu sala ya Kristo kwamba wanafunzi wake wawe mmoja kama yeye na Baba walivyo mmoja. Wakati mwingine ndugu mmoja au wawili wangalisimama kwa ukaidi kupinga mtazamo uliowasilishwa, na wakatenda kulingana na hisia za asili za moyo; lakini hali hii ilipojitokeza, tulisitisha uchunguzi wetu na kuahirisha mkutano wetu, ili kila mmoja apate nafasi ya kumwendea Mungu kwa sala, na bila kuzungumza na wengine, achunguze hoja ya tofauti, akiomba nuru kutoka mbinguni. Kwa ishara za urafiki tulitengana, tukaahidi kukutana tena

haraka iwezekanavyo kwa uchunguzi zaidi. Mara kwa mara nguvu ya Mungu ilitujilia kwa namna iliyo dhahiri, na nuru iliyo wazi ilipofunua hoja za kweli, tulilia na tukafurahi pamoja. Tulimpenda Yesu; tulipendana.

Katika siku zile Mungu alitutendea, na ukweli ulikuwa wa thamani kwa roho zetu. Ni lazima umoja wetu leo uwe wa namna itakayoweza kustahimili majaribu. Tuko katika shule ya Bwana hapa, ili tuandaliwe kwa ajili ya shule ya mbinguni. Lazima tujifunze kuvumilia kukatishwa tamaa kwa mfano wa Kristo, na somo linalofundishwa na hili litakuwa la umuhimu mkubwa kwetu.

Tuna masomo mengi ya kujifunza, na mengi mengi ya kuachana na tuliyojifunza. Mungu na mbingu peke yao ni wasio na kosa. Wale wanaodhani kwamba hawatapasa kamwe kuacha mtazamo wanaoupenda, wala hawatakuwa kamwe na haja ya kubadili maoni, watavunjika moyo. Mradi tu tunashikilia mawazo na maoni yetu wenyewe kwa kung'ang'ania kwa uthabiti, hatuwezi kuwa na umoja ambao Kristo aliuomba. Review and Herald, Julai 26, 1892.